

1881). Partiernes ordførere: Mørk, Dalsgaard, Hagen Hagensen, Helge Larsen, Skræppenborg-Nielsen og Bækgaard. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Mørk, Kaj Andresen [formand], Aage Knudsen, K. Axel Nielsen, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Nicolaj Petersen (fra 17/1 Waldemar Laursen), P. A. Rasmussen, Helge Larsen [næstformand], Dalsgaard, Niels Eriksen, Ejner Kristensen, Anker Lau, Hagen Hagensen, Niels Ravn, Knud Thomsen og Skræppenborg-Nielsen). Betænkning (B. sp. 973) afgivet 13/4. 2. beh. 25/4 (F. sp. 4573). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. 27/4 (F. sp. 4655). *Loven stadfæstet 16. maj 1962.* (Lovt. nr. 165).

Om formålet med nærværende lov udtalte *indenrigsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget indledningsvis: „Den gældende apotekerlov er — med visse senere mindre ændringer — fra 1954, og det har gennem nogen tid stået klart, at en ændring af bestemmelserne om afgift af og tilskud til apoteker, selv om disse bestemmelser kun har været i kraft siden den 1. januar 1957, er blevet påkrævet. Årsagen hertil er for det første, at *apotekerafgiften i de senere år har indbragt større beløb, end det skønnes nødvendigt* for at sikre apotekerfondens virksomhed og forpligtelser. For det andet er der, siden apotekerlovskommissionen på grundlag af omsætningstal m. v. fra 1949 udarbejdede et forslag til de nugældende afgiftsbestemmelser, sket en udvikling, der har bevirket, at afgiftsordningen ikke længere i tilstrækkelig grad indebærer de fordele, som det var hensigten med ordningen at søge opnået; navnlig er *forskellen mellem de forskellige apotekers udbytte blevet for stor.*

De i nærværende lovforslag indeholdte ændringer af afgiftssystemet tager derfor navnlig sigte på at mindske apotekerafgiften og at indføre et afgiftssystem, der medfører en mindre spredning af apoteksudbytte end de nuværende.

Samtidig med ændringerne i apotekerlovens afgiftsbestemmelser er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå enkelte andre ændringer, af hvilke jeg senere navnlig skal omtale forslaget, der tager sigte på at tilvejebringe en mere smidig ordning vedrørende apotekernes åbningstider.“

Om nogle af de væsentligste af lovens bestemmelser anføres:

1. Ved en ændret affattelse af § 4, stk. 7, i lov nr. 209 af 11. juni 1954 om apotekervæsenet åbnes der mulighed for at pålægge fabrikanter eller importører at udsende korrigerende eller supplerende cirkulærskrivelser, tryksager eller annoncer i